

Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του αείμνηστου καθηγητή Δημητρίου Μπαλαγεώργου στον Μητροπολιτικό Ναό Τρικάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης

Το Σάββατο 15 Φεβρουαρίου 2025 στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Νικολάου Τρικάλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Τους ύμνους έψαλε πολυμελής χορὸς ψαλτῶν με χοράρχη τον Καθηγητή του Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν της Φιλοσοφικῆς Σχολῆς του Πανεπιστημίου Αθηνῶν κ. Αχιλλέως Χαλδαιάκη.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος τέλεσε Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του εκ Τρικάλων αναπληρωτου Καθηγητού της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών αείμνηστου Δημητρίου Μπαλαγεώργου.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος αναφέρθηκε με θερμά λόγια στην προσωπικότητα και το έργο του Δημητρίου Μπαλαγεώργου λέγοντας τα εξής:

«Σεβαστοί Πατέρες,

αγαπητοί αδελφοί,

Με τη χάρη του Θεού, εισήλθαμε στην κατανυκτική περίοδο του Τριωδίου, μιας περιόδου πνευματικής προετοιμασίας που μας οδηγεί προς τη Μεγάλη Εβδομάδα και την Ανάσταση. Οι ύμνοι αυτών των ημερών μάς υπενθυμίζουν τη φθαρτότητα της ζωής, αλλά ταυτόχρονα μάς γεμίζουν ελπίδα για την αιωνιότητα, για τη νίκη του Χριστού επί του θανάτου. Μέσα σε αυτό το πνευματικό κλίμα, προσήλθαμε σήμερα για να προσευχηθούμε υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αειμνήστου Δημητρίου Μπαλαγεώργου, ενός ανθρώπου που τίμησε την Εκκλησία, την επιστήμη και την ψαλτική μας παράδοση.

Ο Δημήτριος Μπαλαγεώργος υπήρξε διακεκριμένος πανεπιστημιακός δάσκαλος, ένας ακούραστος εργάτης του λόγου και της γνώσης, αλλά και ένας βαθιά ευσεβής άνθρωπος, ο οποίος είδε την ψαλτική τέχνη όχι απλώς ως μουσική επιστήμη, αλλά ως ιερό διακόνημα, ως μια μορφή «θεολογίας μελωδούμενης». Ως Αναπληρωτής Καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, άφησε ανεξίτηλο το αποτύπωμά του στη διδασκαλία και την έρευνα, ενώ, παράλληλα, με το ήθος και την αγάπη του για την παράδοση, ενέπνευσε πλήθος μαθητών και συνεργατών.

Ο ίδιος ο αείμνηστος καθηγητής έλεγε χαρακτηριστικά: “Η Ψαλτική είναι Τέχνη· σαν Τέχνη είναι ελεύθερη. Η ευρύτητα της αντίληψης, ο σεβασμός στην παράδοση, η κατάρτιση και η πειθαρχία στα συμπεράσματα της έρευνας, αποτελούν το μεγάλο εχέγγυο της σωστής προσήλωσης και ερμηνείας της. Αυτή την Τέχνη πρέπει να διακονήσουμε όλοι μας”.

Η Τρिकाλινή γη, που τον γέννησε και τον ανέθρεψε, σήμερα τον αποχαιρετά με αγάπη και ευγνωμοσύνη. Η μνήμη του παραμένει ζωντανή μέσα από το έργο του, αλλά και μέσα από τους ανθρώπους που τον αγάπησαν: οι γονείς του, που του μετέδωσαν τις πρώτες αξίες της ζωής· η σύζυγός του, που στάθηκε δίπλα του με αφοσίωση· το παιδί του, που καλείται να συνεχίσει την πορεία του, έχοντας ως παρακαταθήκη το ήθος και την πνευματική κληρονομιά του πατέρα του.

Η Εκκλησία προσεύχεται σήμερα για την ανάπαυση της ψυχής του “έν χώρα ζώντων”. Ο ίδιος υπήρξε λάτρης της ιερής υμνωδίας, άνθρωπος της προσευχής και της λειτουργικής ζωής.

Και τώρα, μέσα στο ανέσπερο φως της Βασιλείας των Ουρανών, ψάλλει μαζί με τους αγγέλους τον αιώνιο ύμνο της Θείας Δόξης. Την οδύνη, αλλά και την ελπίδα της αιωνιότητας, εκφράζει τόσο παραστατικά ο λόγος του κ. Γρηγορίου Θ. Στάθη, αφιερωμένος στον αείμνηστο Δημήτριο Μπαλαγεώργο:

“Επιτάφιος Λόγος για τὸν ἀγαπητὸ μου μαθητὴ -Διδάκτορα Δημήτρη Μπαλαγεώργο:

Ἄχ! ἓνας πόνος στὴν καρδιά εἶναι ὁ θάνατός σου!

Ἐφυγες καὶ δὲν τὸ ἔξερες νὰ μᾶς λυπήσεις τόσο,

τόσο πὺν ἡ λαλιά βουβὴ ἔμεινε στ’ ἄκουσμά του,

καὶ λόγια δὲν λογαριάζονται καὶ θρήνοι δὲν θρηνοῦνται,

καὶ σοῦ μιλάμε μὲ σιγὴ καὶ μὲ σιγὴ σὲ κλαίμε!

Δὲν ἔχει ὁ θάνατος σειρὰ στὸ τυφλοπέρασμά του·

κι ὅταν χτυπᾷ ἀπρόσμενα παρηγοριὰ δὲν ἔχει.

Νὰ ἔχεις αἰώνια ζωή!

ἡ μνήμη σου δική μας!

Ἄχ! ἓνας πόνος στὴν καρδιά λύνει ὁ θάνατός σου!”.

Θα ήθελα, με ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη, να αναφερθώ και στη Χορωδία “Τρίκκης Μελωδοί”, την οποία είχε την ευλογία να ιδρύσει ο ίδιος ο Δημήτριος Μπαλαγεώργος, καθώς και στον εξαίρετο καθηγητή κ. Αχιλλέα Χαλδαιάκη, ο οποίος διηύθυνε το χορωδιακό σύνολο με αφοσίωση και την ιερή σοβαρότητα που απαιτεί το έργο που επιτελέσαμε σήμερα. Μέσα από τη μελωδική και ιεροπρεπή απόδοση των ύμνων, τιμήθηκε ουσιαστικά η μνήμη του, αναδεικνύοντας το πάθος

του για την ψαλτική τέχνη και την προσφορά του στη μουσική παράδοση της Εκκλησίας μας.

Ο Δημήτριος Μπαλαγεώργος υπήρξε φωτεινός φάρος στην ακαδημαϊκή και εκκλησιαστική κοινότητα, και η κληρονομιά του ζει σε κάθε έργο και σε κάθε ύμνο που ψάλλεται προς τιμήν του. Ο ίδιος έβαλε την ψαλτική σε ένα ανώτερο πνευματικό επίπεδο, και με την ευλογία του Θεού, το έργο του συνεχίζεται μέσα από τους μαθητές του, τους συνεργάτες του και την αγάπη που εξακολουθεί να υπάρχει για αυτόν.

Αδελφοί μου, κλείνοντας, να θυμόμαστε ότι ο Δημήτριος Μπαλαγεώργος υπήρξε παράδειγμα αφοσίωσης στην πίστη και στην επιστήμη. Η ζωή του αποτελεί πηγή έμπνευσης και το έργο του παραμένει οδηγός για όλους μας. Ο Κύριος ας τον αναπαύει ειρηνικά “έν τοῖς σκηνώμασιν τῶν δικαίων”. Ας παρακαλέσουμε όλοι μαζί για την ψυχή του και ας αξιωθούμε, με τη χάρη του Θεού, να συνεχίσουμε το έργο του με τη δική μας αφοσίωση στην Εκκλησία και στην παράδοσή μας.

Τέλος, αξίζει να αναφέρουμε ότι σήμερα τελέσαμε και το μνημόσυνο για τον π. Πολύκαρπο Τύμπα και την πρεσβυτέρα του, Μαρία.

Ο π. Πολύκαρπος υπήρξε χαρισματικός κληρικός και για πολλά χρόνια προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ναού. Μαζί με την επίσης χαρισματική πρεσβυτέρα του, Μαρία, ανέθρεψαν πολλά παιδιά, από τα οποία αρκετά προσέφεραν στην Εκκλησία ως ιερείς και μοναχές. Η αγάπη, η πίστη και το ήθος τους αποτελούν παράδειγμα για όλους μας, και η πνευματική τους κληρονομιά παραμένει ζωντανή στις καρδιές όσων τους γνώρισαν.

Είθε ο Κύριος να αναπαύει τις ψυχές τους “έν χώρα ζώντων” και να χαρίζει παρηγοριά και ευλογία σε όλους όσοι τους αγαπούν και τους θυμούνται.

Αιωνία η μνήμη τους!».